

af, at man ikke gif ind paa det foreliggende Lovforslag, vilde man have udstudt Jernbanesagen i Jylland til en siern Fremtid, og han angav i Slutningen af sit Foredrag som Grund derfor, at det vilde vise sig, at naar Længdebanelen kom til Forhandling paa Rigsdagen, vilde der fremtræde saamange forskjellige Interesser, at man ikke kunde enes om, hvor denne Bane skulde gaae, og at altsaa paa denne Maade Sagen vilde falde bort. Jeg veed ikke, hvorledes den ærede Minister kan komme til denne Slutning. Spørgsmaalet har hidtil ikke mødt den Art Modstand her paa Rigsdagen, naar der har været Tale om en Længdebane. Naar dette Spørgsmaal kommer til at foreligge — som jeg haaber vil skee og det om ikke saa forfærdelig lang Tid — skal det nok vise sig, at Rigsdagen kan blive enig om Spørgsmaalet i dets Hovedtræk; om det ogsaa da vil fremgaae, at Enhver eller dog de Fleste ønske Jernbanen saa nær som muligt ved sig, — jeg ønsker det ikke — er det af den Slags Sager, som man nok kan komme over. Den ærede Minister har anført, imod hvad jeg før bemærkede om, at hvad der laa nord for Randers og Hølstebro og Syd for Aarhus og Viborg ingen Gavn vilde faae af denne Tværbane, at hele Befolkningen i Salling, Mors og Thy maatte have den største Interesse i, at en Jernbane imellem Aarhus og Bøvbygt kom istand. Jeg troer, at hvad enten denne Jernbane kommer istand eller ei, vil Udførslen derfra neppe komme til at gaae til Aarhus eller Randers; der er ganske andre Forbindelser end dem, Ministeren har tænkt sig. Jyllands Producter ere i det Hele taget af den Bestaaffenhed, at de vel kunne transporteres paa Jernbaner, men at det let vil blive for befofosteligt; allermindst vil der blive Spørgsmaal om at transportere dem til Aarhus eller Randers fra saadanne Egne. Naar jeg ved at omtale en Længdebane har bemærket, at den skulde begynde ved Slesvigs Nordgrændse, var det mig velbekjendt, at den slesvigiske Jernbane ikke var fortsat til Grændsen; men jeg har heller ikke tænkt mig, at vi iaar eller de nærmest følgende Aar vilde komme til at bygge nogen Længdebane, og jeg havde tillige troet, at det ikke vilde være vanskeligt at formaae

Slesvigerne til at fuldende deres Jernbane, naar de faae, at det blev til Alvor med en Længdebane i Jylland. Det er jo tillige almindelig bekjendt, at der er Tale om at faae en Jernbane gjennem Thy; det er til disse 2 Jernbaner, jeg mener, at den jydske Jernbane maa slutte sig, og jeg troer, at det kun vil blive en ubetydelig Communication, der kan opnaaes ved en Jernbane, der gaaer fra Hølstebro til Aarhus. Den ærede Minister har sagt, at det var planløst at tale om en Jernbane fra Slesvigs Grændse til Viborg. Dersom det var blevet sagt paa den Maade, vilde jeg give Ministeren Ret heri; men jeg har netop udtrykkelig udtalt, at man skulde have en fuldstændig Plan fremlagt over en Længdebane i Jylland, der skulde gaae fra Slesvigs Nordgrændse til Aalborg og Frederikshavn, og jeg har tillige, fordi jeg erkjender Rigtigheden af, at det vilde være for bebyrdende for Finantserne at overtage et saadant Arbejde, en saa stor Rentegarantie paa eengang, troet at man kunde inndele Jernbanen i forskjellige Afdelinger og foretage Arbejdet, efterhaanden som Finantserne tillode det. Dette kan man ikke kalde at handle planløst. Det er ganske rigtigt, som den ærede Minister bemærkede, at Længdebanelen ikke ligger for; men jeg troer ikke, at man kan tage det saa strengt her, som ellers ved Forhandlingerne her i Thinget. Jeg troer ikke, det er muligt at omtale denne Sag uden at komme til at berøre Længdebanelen, og naar det er blevet kaldt et Drømmebillede at interessere sig for en Længdebane, troer jeg, at det er en af de Drømme, der nok skulle gaae i Opfyldelse.

Dahl: Jeg har rigtignok altid været af den Mening, for det Første at Jylland burde have en Jernbane og dernæst at Længdebanelen først burde anlægges. Jeg har troet, at Jernbanen burde udgaae fra Frederikshavn og derfra gaae om muligt til Hjørring, Aalborg, Hobro, Randers, Aarhus, Horsens og videre til Slesvigs Grændse, og paa samme Tid har jeg altid troet, at der burde være en vestlig Jernbane fra Lemvigegnen mod Syd for der at gribe den anden Hovedlinie af Jernbanen, som kommer fra den østlige Side. Jeg har tillige ogsaa altid havt den Overbeviisning,